

ende Fædrelandskærlighed, det Mod og den Udholdenhed, den Energi og Tilpasningsevne, som de har lagt for Dagen, vil gøre dem selvskevrne her-til. De har fuldt ud staaet Maal med Mændene paa alle de Felter, hvor de har maattet erstatte dem. De har vist sig i Besiddelse af store, uanede Egenskaber, og hele deres Synskreds har i disse 20 Maaneder udvidet, for-andret sig.

Han fortæller om unge Piger, hvis højeste Ønske det er efter Krigen at leve paa Landet og blive gift med en Landmand, hvem de kan føde mange Børn, og hvis Medhjælper de kan være i et og alt. De har forstaa-et, at et sundt og uafhængigt Liv paa Landet skaber større Lykkevilkaar end et Liv i Byerne under indskræn-kede og fattige Forhold.

Og han siger, ligesom Henri Bergs-om har sagt, at d. XIX. Aarhundrede har været Videnskabens, Analysens Aar-hundrede, men ikke den højeste Op-lysnings, dertil kræves højere Idea-ler. Videnskaben har i det forløbne Aarhundrede og i Begyndelsen af det-te forøget vort Velvære paa mang- foldige Omraader; den har udvidet

vort Syn og vor Lydhørhed; den har mangedoblet vor Kunnen; men vor Aand er ikke vokset, ikke blevet be- dre i samme Forhold. Det vil blive det ny Frankrigs Opgave at faa Aan- den til at vokse i samme Forhold. Og ser man hen til den enestaaende Of- fersvilje, det ubøjelige Mod, det sikre Haab om en endelig Sejr, som midt i Trængslerne og Ulykkerne findes hos alle i Frankrig, saa kan man hel- ler ikke tro andet, end at det vil lyk- kes. Frankrig har alle Dage været Frihedens og Skønhedens Land. Dets klare, uafhængige Aand vil til evige Tider lyse over Verden.

Thyra Marstrand.

Gina Kroghs Testamente.

—o—

Undertegnede Gina Krog fast- sætter herved som min sidste vilje:

De beløb, som ved min død frem- deles maatte indestaa paa min kontrabok med Kr. a Sparebank nr. 30679 og paa min konto hos advo- katfirmaet Krog & Strøm — hvilke beløb tilsammenlagt omtrent vil udgjøre den tilbageværende rest av

den gave, jeg mottok ved „Nylæn- de“s 25 aars jubilæum i 1912 — skal efter fradrag av mulig arveav- gift — danne et legat, som stilles under bestyrelse av Norsk Kvinde- saksforenings styre, og som efter dets bestemmelse anvendes til besste for norske kvinders sak.

Saafernt en plan om reising av en Kvindernes bygning i Kristiania kommer til utførelse, er det mit øn- ske, at legatets kapital med opspa- rede renter fortrinsvis anvendes som bidrag til anordning inden denne bygning av en historisk hall til minde om kvindesakens histo- rie og videre udvikling i vort land.

I forventning om, at en saadan plan inden en rimelig fremtid lar sig realisere, er de mit ønske at ka- pitalen indtil videre henstaar sam- let og at renterne tillægges kapita- len.

Kristiania den 28de april 1914.

Gina Krog.

Testamentet blev fremlagt i Norsk Kvindesaksforenings styre- møte den 3die mai. Summen utgjør kr. 6149,66. Efter „Nylænde“.

„De vil mindes, at „Kvinden og Samfundet“ har leveret et taabeligt og højest ukvindeligt Angreb paa en af de Hunrotter, jeg har afrettet spe- cielt til at forgifte andre Hunrotter med deres Bid. Straks vinkede jeg en gammel, erfaren Presse-Rotte til og bød den tage sig af „Kvinden og Samfundet“s taktløse Redaktion; hvad den med sædvanlig Beredvillighed gjorde, men ikke med tilstrækkeligt Held, thi samme Redaktion svarede med fire Spalter Enten—Eller og ufor- falsket Kvindesag. Atter maatte min Rotte frem, og denne Gang fandt den et ualmindelig godt Bidested. Behag selv at læse.“

Jeg læste:

„Det vilde være at undre sig over, om den „Krigsraab-Journalistik“, der i Øjeblikket drives i Bladets Spalter, ikke mødes med den skarpeste Mod- stand fra den store Kvindeforenings egne Medlemmer — og dette er da ogsaa i høj Grad Tilfældet. Fru Jensen-Storck, Grønnegaard, Aalborg, sender saaledes Bladet en Artikel, som dette har været nødt til at tage sig ad no- tam, hvor uværdigt det end maa have været for dets Redaktion — selv om denne, hvad der er utvivlsomt, gaar sin Opløsning imøde.“

Han korsede sine Arme over Bry- stet og stirrede dæmonisk paa mig.

„Kender du nu min Magt?“ spurgte han. „Forstaar du, at Opløsningens Time er nær.“

Jeg rejste mig og hentede fra Bog- reolen „Kvinden og Samfundet“ for 15. Maj med Artiklen: „Utak er Ver- dens Løn.“

„Læs dette,“ sagde jeg, „og gøm om dem, som fordølger den halve Sand- hed.“

„Kan man vente sig andet af Rot- ter,“ spurgte han og smilede som en Hest, der vil bide. „Rotter er af Na- turen lyssky Dyr.“

„Hvis de saa endda turde fremsæt- te deres Taabeligheder under eget An- svar,“ udbød jeg harmfuldt, „men de sætter en Mand til at bære Ansvaret. Det kalder jeg „uværdigt“.“

Han trak paa Skulderen.

„Det er Mænds kærester Sysselsætte- se at bære Ansvaret for Kvinders Taabeligheder; derfor har jeg ogsaa i alle Dametidender og Rubrikker en aller elskværdigst Hanrotte gaaende, som jeg har afrettet til at fare i Be- nene paa hver den, som paadrager sig Mistanke for at ville højne Kvinde- kønnet og emancipere det fra Moden. Kan det befrygtes, at en af Bladets Læserinder vil blive paavirket af den

ny Lære, vips, er min Rotte frem- me og gnaver og gnaver, til der ikke er saa meget af Kætteriet tilbage, som en hul Østeskorpe. Og jeg kan for- sikre Dem, min kære Enten—Eller, at om De skulde føle Dem tilskyndet til at henlægge Deres Residens fra „Kvin- den og Samfundet“ til en anden „Front“, mine Rotter skal vide at følge Dem i Hælene og gnave, gnave til Jord- skorpen brister under Deres Fødder, thi for Folk af Deres Slags er der ikke Fodfæste i Virkeligheden, De maa bygge oppe i Skyerne, i det himme- blaas Nonsens.“

Han gemte „Dansk Kvindeblad“ paa sit Bryst og knappede med en øm Bevægelse Kjolen til over det.

„Saadan elsker og tilbeder jeg Kvin- den!“ udbød han med Haanden paa Hjertet, „just saaledes som hun fremtræder i disse Spalter: from og underfundig, evneløs og ansvarsløs, uimodtagelig for Alvor og entusia- stisk i Nonsens.“

Han hvirvlede Stokken op i Luften og greb den igen med Ynde og Be- hændighed, gik saa med sin festlig svævende Gang baglænds mod Døren og forsvandt ud af denne med sit ga- lanteste Butiks-Buk. — Raadhusuret slog tolv.

Enten—Eller.